

PREGÀRIES

1. PREGÀRIES PELS INFANTS _____ 2.

- ❖ EL NEN QUE NO JUGAVA
- ❖ LA MAINADA
- ❖ ESTAS DOS AMIGAS.
- ❖ QUE L'INFANT EM SALVI
- ❖ PREGÀRIA D'UN INFANT
- ❖ PREGÀRIA PELS INFANTS

2. PREGÀRIES D'ACCIÓ DE GRÀCIES _____ 5.

- ❖ GRÀCIES
- ❖ GRÀCIES SENYOR
- ❖ LOS JUEGOS
- ❖ CONTRA-RELOJ POR EQUIPOS
- ❖ EL SERVEI

3. PREGÀRIES PELS ANIMADORS _____ 7.

- ❖ NOSALTRES
- ❖ AGRAÏMENT DE L'ANIMADOR

4. PREGÀRIES DE PETICIÓ _____ 8.

- ❖ FER-SE PETIT
- ❖ SENYOR, DÓNA'M CORATGE
- ❖ SENYOR, ENSENYA'M A ESTIMAR
- ❖ EL TEMPS LLIURE
- ❖ PER DEMANAR LA FE
- ❖ FEM UN PAÍS
- ❖ DÉU, PARE, DEFENSOR DELS POBRES
- ❖ COMPARTIR

5. PREGÀRIES PEL MIJAC _____ 12.

- ❖ EL MIJAC ÉS...

6. MÉS PREGÀRIES _____ 12.

1. PREGÀRIES PELS INFANTS

EL NEN QUE NO JUGAVA

Estava molt bé jugant amb els infants del meu grup,
quan m'he adonat que al fons de tot,
apartat d'aquella diversió,
hi havia un nen que no jugava.
Tot plegat se m'ha acudit anar-lo a buscar,
i ara, Senyor, sóc feliç,
aquest nen també ha jugat amb nosaltres.
Això m'ha fet pensar que a vegades
som molt egoistes i només pensem
a divertir-nos nosaltres;
o que ens trobem tan bé
que no ens fixem en els que no hi participen.
Senyor, et demano que no ens fixem només en nosaltres
i que sapiquem buscar la felicitat dels altres
encara que no siguin del nostre grup.
Gràcies, Senyor, per aquest dia tan divertit.

LA MAINADA

Si jo parlés un llenguatge atractiu per a la mainada,
si les meves paraules els engresquessin,
però no els estimés,
seria fals amb mi mateix i amb ells.

Si tingués el do de la simpatia,
i trobés mil maneres de fer-los feliços,
però no els estimés,
no em serviria de res.

Si els repartís totes les meves coses,
però no els estimés,
em trobaria més buit que mai.

Començo a estimar la mainada
quan no els considero inferiors;
quan no busco el meu profit ni el meu prestigi;
quan no els vull fer iguals a mi;
quan no sóc un obstacle perquè puguin viure com a infants.

Els començo a estimar
en la mesura que sé descobrir i valorar les seves qualitats;
en la mesura que, sense amagar-los els entrebancs de la vida,
els faig descobrir tot el que hi ha de bo;
en la mesura que descobreixo en ells el veritable rostre de Déu.

ESTAS DOS AMIGAS.

"Dejad que los niños vengan a mí;
no se lo impidáis,
porque de los que son como ellos es el reino de Dios.
Os aseguro que el que no reciba el reino de Dios como un niño,
no entrará en él.
Y tomándolos en brazos, los bendijo, imponiéndoles las manos"
(Mc 9, 48)

Míralas, ¿te has fijado, Señor?
Siempre van juntas, de la mano,
riendo, cantando, saltando.
Señor, ¡qué maravilla has hecho dándonos la amistad!
¡Aún sabemos estar juntos!
Gracias, Señor, por seguir riéndonos, cantando, saltando,
y ¡aún los tres de la mano!
Gracias por ser Tú, amigo nuestro.
Por ser Tú nuestra amistad: ¡Gracias Señor!

QUE L'INFANT EM SALVI

Quan el fracàs per no poder-me fer a mi mateix
em torni ressentit i dur,
feu, Senyor, que el cor dels infants em torni la tendresa.

Quan el perill de la vanitat
em torni orgullòs i cregut
feu, Senyor, que l'actitud alegre i desinteressada dels infants em torni humil.

Quan la desesperació per destacar,
em faci agressiu i desconfiat,
feu, Senyor, que la impotència de l'infant em torni la pau.

Quan les coses que tinc
em facin creure'm el que no sóc,
feu, Senyor, que l'alegria desbordant dels infants em faci tocar de nou de peus a terra.

Quan la seguretat en mi mateix
em doni falses seguretats que no tinc
feu, Senyor, que la inseguretat dels infants em faci de nou ser com un infant.

Que a través de les seves alegries, incerteses, equivocacions... naturalitat...
els infants em salvin, Senyor, i pugui ser comptat entre els teus petits.

PREGÀRIA D'UN INFANT

Amic Jesús, jo sé que escoltes els petits
fins i tot amb més interès que als que es creuen savis o entesos.
Si escoltes els petits, Senyor, escolta'm el que et vull dir:
Sé que sóc ben poca cosa. Ja ho sé.
I que el meu món no compta per a la gent gran.
Pel que em volen fer creure, els adults ho tenen tot,
ho saben tot i fan i desfan a plaer,
i em diuen que són molt feliços essent com són.
Però, saps? Les seves cares no expressen això que diuen
i els veig amb moltes pors i angoixats.
Sempre em parlen des de dalt del seu pedestal,
no em deixen decidir res important,
són els meus protectors i he d'assumir el rol que ells em donen,
i em fan sentir un inútil a casa meva.
Jesús, tu que també vas ser un infant,
dóna'm la força necessària per fer-me escoltar
sense deixar de ser el preferit del teu Regne.
Gràcies, amic Jesús. T'estimo.

PREGÀRIA PELS INFANTS:

Oh Déu, Pare de tots els infants,
que els estimeu més que no pas tots nosaltres,
que els acaroneu del matí a la nit amb la vostra
mirada
i els feu créixer amb l'impuls del vostre alè.

Avui els voleu estimar a través nostre,
i ens els encomaneu com plançons de roure
destinats a créixer contra el temps, la pluja i el vent

"Deixeu que els infants se m'acostin
que el Regne del Cel és per a ells;
per a ells i per tots els que se li assemblen".
Els seran, doncs, els nostres mestres,
i a nosaltres ens caldrà aprendre la lliçó.
Potser anem massa distrets i ens creiem saber-ne
massa.
Ens escau més fer de jutges que de simples
aprenents.

Un infant és sempre un enigma:
un llibre que encara no s'ha escrit; una pàgina en
blanc.
Un poema de bells somnis... Podria ser-ho...
com també podria quedar-se en un esborrall mal
forjat.

D'un bloc de pedra en pot sortir una bona imatge,
però calen mans destres per a realitzar el miracle:
només vós, Senyor, sabeu treure de les pedres
vigorosos fills d'Abraham.

Cada vida és un misteri que ens sorprèn o ens
aclapara,
que ens encoratja o decep.
Els nens tenen la porta oberta,
però l'escala és fosca i per dins es perden.
Doneu-nos Senyor ànima d'artista,
sensibilitat de poetes i audàcia de constructors.
Els voleu a la vostra imatge,
però aquesta cal reinventar-la cada cop.

Els i nosaltres. Tan a prop i tan lluny.
Parlem diferents llenguatges i hi ha encara massa
barreres,
El que diuen i el que callen
i el que les paraules no poden traduir...
i ens quedem decebuts i distants...
ells i nosaltres.
Cal tenir la mirada neta, el front serè i el cor ben
ample;
recomençar la ruta i refer el camí
i confiar sempre en l'estel que ens guia
i cantar la vida i somriure cada matí.

2. PREGÀRIES D'ACCIÓ DE GRÀCIES

GRÀCIES

Gràcies, Senyor, perquè ets enmig nostre.
Tu has fet possible que ens puguem trobar
aquí a...
Tu has fet possible
que passem un dia alegre i divertit.
Ajuda'ns a saber escampar aquesta alegria
quan ens trobem amb altra gent.

GRÀCIES SENYOR

Et donem gràcies, Senyor, pel germà Sol,
que ens fa radiant l'hora del joc,
i pel vent, que fa volar l'estel
i ens despeneta.
I per la pluja, que renta la teulada
i sobre el vidre canta.
I per la fruita, que ens crida
de la branca de l'arbre.
Pels infants que salten,
juguen, criden, parlen...
I pels amics: els fermes
i els que ho són menys.
I per la riada,
que a tots ens agermana.
Et donem gràcies, Senyor!

LOS JUEGOS

"Llamó a un niño, lo puso en medio de ellos y dijo:
-Os aseguro que si no cambiáis y os hacéis como los niños,
no entraréis en el reino de los cielos.
El que se haga pequeño como este niño,
ese es el mayor en el reino de los cielos- ." (Mt 18, 2-4)

¡Nos lo hemos pasado bomba jugando, Señor!
Hacía tiempo que no jugábamos a estas cosas
y nos hemos reído como críos.
Gracias, Señor, por concedernos aún la alegría de los pequeños,
por regalarnos la sonrisa de los niños.
Gracias por compartir nuestros juegos,
reír con nuestras risas,
gozar con nuestra inocencia.
Señor, gracias por haberte hecho niño.
Gracias, Señor

CONTRA-RELOJ POR EQUIPOS

"Jesús se sentó, llamó a los doce y les dijo:
El que quiera ser el primero,
que sea el último de todos y el servidor de todos." (Lc 9, 35)

¡Qué pasada, Señor,
nunca había corrido tan rápido
y todo en un ambiente de sana competición!
Realmente agotados y simplemente por el gusto de competir.

¡Ojalá, Señor, fuese tan deprisa detrás de ti
y sin esperar recompensa alguna!
Gracias Señor por estar siempre ahí,
esperándonos; por animamos y alentamos.
Gracias por alegrarte a nuestra llegada,
la de todos y en especial de los últimos,
los que Tú más quieres.
Señor, gracias por ser el premio para los más débiles. Gracias, Señor.

EL SERVEI

"Una germana d'ella, que es deia Maria,
es va asseure als peus del Senyor
i escoltava la seva paraula.
Marta, que estava molt atrafegada per poder-lo obsequiar,
s'hi va atansar i digué: - Senyor, ¿no et fa res
que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina?
Digues-li que em vingui a ajudar." (Lc 10, 39-40)

M'havia de tocar a mi,
no podia haver estat un altre, Senyor?
El cert és que gairebé tots passarem pels serveis,
és per això que no tinc raons per queixar-me.

Gràcies, Senyor, perquè és una forma senzilla de servir:
el meu esforç ajuda els altres,
la meva entrega fa que altres puguin fruit de les coses que fem.
Gràcies perquè Tu vas fer el mateix:
servir sense ser servit. Gràcies, Senyor.

3. PREGÀRIES PELS ANIMADORS/ES

NOSALTRES

Nosaltres que amb el joc hem après a créixer,
voldríem que l'oci desenvolupés la creativitat.
Nosaltres que en les activitats hem descobert el treball,
voldríem que tothom pogués treballar i en el treball s'hi realitzés.
Nosaltres que en el grup hem descobert els altres,
voldríem que l'Església fos una veritable comunitat,
voldríem que en el món la pau fos un llaç de germanor.
Nosaltres que en el MIJAC hem estat amics i testimonis,
voldríem que el nostre testimoniatge continuï educant.
Nosaltres que hem cantat la joia de viure,
voldríem viure el nostre temps amb intensitat.
Nosaltres que hem descobert Déu,
voldríem ser útils en la construcció del món.
Nosaltres que hem après a pregar,
voldríem, de la nostra vida, fer-ne una pregària constant.

AGRAÏMENT DE L'ANIMADOR

Senyor Jesús,
Et dono gràcies per les experiències que he viscut i que ara enyoro.
Et dono gràcies de les experiències que he sentit
i de la joia de conviure totalment enmig dels infants.
En ells he descobert la teva presència vora nostre.
Tu eres present en tots i cadascun d'ells:
en aquell tan alegre i que ens feia riure,
en aquell que costava de comprendre,
en aquell que perillava de fer-se mal,
en aquell que tenia mal de cap...
Tu eres sempre present enmig nostre per mitjà d'ells.
Per mitjà dels seus jocs, dels seus cants, dels seus crits,
de les seves paraules,
de les seves mans que buscaven protecció en les nostres,
de les seves mirades, dels seus somnis...
Nosaltres, sense adonar-nos, érem responsables de Tu,
t'haviem de cuidar...
Ho vàrem fer de la manera que millor vam saber.
Ens vam donar plenament a ells, i en ells, a Tu.
No et demano cap mena de recompensa per això.
En tinc prou de saber que havent fet un bé a ells, te l'he fet a Tu.

4. PREGÀRIES DE PETICIÓ

FER-SE PETIT

A vegades diem:

"És molt cansat estar amb la mainada."

És cert. I després afegim:

"perquè cal posar-se al seu nivell, ajupir-se, corbar-se, fer-se petit."

En això ens equivoquem.

No és pas això el que cansa més.

És, sobretot, el fet d'haver-se d'eleva
r fins a l'alçada dels sentiments dels infants.

Haver de tenir molta cura per a no ferir-los.

Ser capaços d'estimar-los tal com són,

de creure'ns que són persones

i de posar-nos al seu servei.

Veure en ells el rostre de Crist

i ser capaços de tractar-los com si fossin Déu mateix.

Això és el que més cansa...

perquè sovint ens falla la fe en els infants.

Ajuda'ns, Senyor, a fer-nos petits com els infants

per ser capaços de donar-nos plenament als altres,

però sobretot, als infants.

SENYOR, DÓNA'M CORATGE

Pare, avui he sentit ressonar
dintre meu la teva Paraula.

He vist clara la necessitat de parlar clar
i anunciar als altres allò que jo he comprès.

Però no acabo de decidir-me a fer-ho:

el meu testimoniatge no és prou net,
sobretot tinc por;

sé prou bé que, si parlo clar,
molts aniran contra meu.

Amb tot, no puc callar,

perquè Tu ets en mi com un foc que crema.

Tu m'has seduït i ja no et puc oblidar.

Envia'm coratge, per a no enfosquir la teva Paraula.

Envia'm coratge, per a proclamar davant dels altres,
l'actualitat d'aquesta Paraula.

SENYOR, ENSENYA'M A ESTIMAR

Senyor, estimar és difícil i senzill alhora.
És senzill dir paraules d'amor.
És difícil fer de la vida un acte d'amor.
Senyor,
fes que compregui que estimar és donar-se,
és ajudar a qui ho necessita,
és donar el meu amor, desinteressadament.
Et demano, Senyor,
pels qui ja ho saben tot de l'amor,
pels qui un dia van estimar
i avui diuen que la vida és per a viure-la
abans que posar-la al servei dels altres.
Et demano, Senyor,
pels qui no són capaços de deixar-se estimar.
T'agraeixo, Senyor, el teu amor.
Vull estimar com Tu ho vas fer.

EL TEMPS LLIURE

Sé que el joc pot ser
una manera molt bona per pregar,
i també per poder estimar més
els meus companys.
Però sovint veig que els nostres jocs
són una mostra d'egoisme i de
desamor.
També veig que tinc molt de temps
lliure
durant el qual podria fer moltes
coses.
Però sovint veig també
que no aprofito com caldria
aquestes estones.
Ajuda'm, Senyor,
a canviar allò que no funciona
i estimar més a tothom
per mitjà del joc.

PER DEMANAR LA FE

Senyor, concediu-nos la fe,
la fe que arrenca la màscara del món
i fa veure Déu en totes les coses,
la fe que ho fa veure tot sota una altra llum:
que ens mostra la grandesa de Déu
i ens fa descobrir la nostra petitesa;
que ens mostra el Crist
allí on els nostres ulls només veuen un pobre;
que ens fa veure el nostre Salvador
allí on el nostre gust només sent un tros de pa.
Senyor, concediu-nos aquesta fe
que ens fa emprendre tot el que Déu vol
sense dubtar, sense vergonya ni temor, sense recular mai.
La fe que no tem els perills, ni el dolor ni la mort;
que sap caminar en la vida
amb calma, pau i una profunda joia,
i que estableix en el nostre esperit un despreniment absolut
envers tot, fora de vós.

[Charles de Foucault]

FEM UN PAÍS

Senyor,
estem en un país
en que no tot va bé.
Cadascú només pensa en ell.
La gent només pensa a fer diners.
No es respecta prou la natura.
Hi ha gent que viu miserablement,
i d'altres que viuen en grans
palaus.
Senyor, tampoc no sempre
es respecten prou les llibertats.
Us demanem que ens ajudeu
a respectar els altres;
estimar la natura,
perquè així puguem construir
un país una mica més de tots,
i en el qual tots puguem viure
d'una manera més igual.

DÉU, PARE, DEFENSOR DELS POBRES

Pare bondadós, us preguem humilment,
que sigueu el socors dels pobres i el seu defensor.

Aplegueu, Senyor, tots els pobres de la terra,
que el nostre orgull ha dispersat.
Torneu-los la terra que sempre ha estat seva,
i que la nostra avarícia els ha robat.
Allibereu-los de l'esclavitud i l'opressió
a què la nostra prepotència els ha condemnat.
Sigueu vós el seu honor i la seva dignitat
que nosaltres no hem sabut respectar.
Que trobin en vós la riquesa i l'esperança
de què nosaltres els hem expoliat.

Que tots els pobres us reconeixin a vós com a Déu Pare
i a Jesucrist com al seu germà.

I que nosaltres sapiquem acollir-vos en ells,
per tal de poder-nos sentir membres del vostre poble
i ovelles del vostre ramat. Amen.

COMPARTIR

En cierta ocasión, un reportero le preguntó a un agricultor si podía divulgar el secreto de su maíz, que ganaba el concurso al mejor producto, año tras año. El agricultor confesó que se debía a que compartía su semilla con los vecinos.

"¿Por qué comparte su mejor semilla de maíz con sus vecinos, si usted también entra al mismo concurso año tras año?"-preguntó el reportero.

"Verá usted, señor," dijo el agricultor.- El viento lleva el polen del maíz maduro, de un sembradío a otro. Si mis vecinos cultivaran un maíz de calidad inferior, la polinización cruzada degradaría constantemente la calidad del mío. Si voy a sembrar buen maíz, debo ayudar a que mi vecino también lo haga".

Ensenya'm, Senyor, a compartir.

El MIJAC és, sobretot, un lloc on treballem en equip
i de mi s'espera que hagi après a compartir
i que sigui un bon amic i testimoni per als altres,
però de vegades me n'oblido d'això
i actuo pel meu compte i 'passo' dels companys
i perdo la noció de l'equip...

És per això, Senyor, que et demano força i comprensió,
perquè sigui capaç d'adonar-me
que necessito dels altres per poder ser, realment, jo.

5. PREGÀRIES PEL MIJAC

EL MIJAC ÉS...

El MIJAC és una oportunitat, aprofita-la.
El MIJAC és joia, disfruta-hi.
El MIJAC és un somni, fes-lo realitat.
El MIJAC és un repte, enfrontat-hi.
El MIJAC és un deure, compleix-lo.
El MIJAC és un joc, juga'l.
El MIJAC és petit, mima'l.
El MIJAC és un tresor, conserva'l.
El MIJAC és amor, gaudeix-ne.
El MIJAC és un misteri, desvetlla'l.
El MIJAC és compromís, arrisca't.
El MIJAC és un himne, canta'l.
El MIJAC és un combat, accepta'l.
El MIJAC és una aventura, posa-ho en marxa.
El MIJAC és una bona nova, interioritza'l.
El MIJAC és El MIJAC, defensa'l.

MÉS PREGÀRIES

QUEDA PROHIBIDO...

Queda prohibido llorar sin aprender,
levantarte un día sin saber qué hacer,
tener miedo a tus recuerdos.

Queda prohibido no sonreír a los problemas,
no luchar por lo que quieres,
abandonarlo todo por miedo,
no convertir en realidad tus sueños.

Queda prohibido no demostrar tu amor,
hacer que alguien pague tus dudas y mal humor.

Queda prohibido dejar a tus amigos,
no intentar comprender lo que vivieron juntos,
llamarles solo cuando los necesitas.

Queda prohibido no ser tú ante la gente,
fingir ante las personas que no te importan,
hacerte el gracioso con tal de que te recuerden,
olvidar a toda la gente que te quiere.

Queda prohibido no hacer las cosas por ti mismo,
no creer en Dios y hacer tu destino,

tener miedo a la vida y a sus compromisos,
no vivir cada día como si fuera un último suspiro.

Queda prohibido echar a alguien de menos sin alegrarte,
olvidar sus ojos, su risa...
todo porque sus caminos han dejado de abrazarse,
olvidar su pasado y pagarlo con su presente.

Queda prohibido no intentar comprender a las personas,
pensar que sus vidas valen más que la tuya,
no saber que cada uno tiene su camino y su dicha.

Queda prohibido no crear tu historia,
dejar de dar las gracias a Dios por tu vida,
no tener un momento para la gente que te necesita,
no comprender que lo que la vida te da, también te lo quita.

Queda prohibido no buscar tu felicidad,
no vivir tu vida con una actitud positiva,
no pensar en que podemos ser mejores,
no sentir que sin ti este mundo no sería igual.

Pablo Neruda

SIN MIEDO

Sin miedo sientes que Dios¹ está contigo
jugando con los duendes abrigándote el camino
haciendo a cada paso lo mejor de lo vivido.
Mejor vivir sin miedo.

Sin miedo, lo malo se nos va volviendo bueno
las calles se confunden con el cielo
y nos hacemos aves, sobrevolando el suelo, así
sin miedo, si quieres las estrellas vuelco el cielo
no hay sueños imposibles ni tan lejos
si somos como niños
sin miedo a la locura, sin miedo a sonreír.

Sin miedo sientes que Dios...

Sin miedo, las olas se acarician con el fuego
si alzamos bien las yemas de los dedos
podemos de puntillas tocar el universo, sí
sin miedo, las manos se nos llenan de deseos
que no son imposibles ni están lejos
si somos como niños;
sin miedo a la ternura, sin miedo a ser feliz.

Sin miedo sientes que Dios...

Lo malo se nos va volviendo bueno
si quieres las estrellas vuelco el cielo
sin miedo a la locura, sin miedo a sonreír.

(Rosana)

POBRESA EVANGÈLICA

No tenir res.
No portar res.
No poder res.
No exigir res.
I a més a més,
no matar res.
No callar res.
L'Evangeli, tan sols, com una navalla esmolada,
i el plor i el somriure en la mirada.
I la mà estesa i encaixada.
I la vida, a cavall, donada.
I aquest sol i aquests rius i aquesta terra comprada,
per a testimonis de la Revolució ja esclatada.
I Amais nada.

[Pere Casaldàliga]

EL PARE NOSTRE

No diguis Pare si cada dia no et comportes com un fill.

No diguis nostre si només penses en tu.

No diguis que estàs en el cel si tan sols penses en les coses terrenals.

No diguis santificat sigui el teu nom si l'invokes amb els llavis

però el teu cor està allunyat d'Ell.

No diguis vingui el teu regne si no el veus entre els infants del grup.

No diguis facis la teva voluntat si no ets capaç d'acceptar-la sempre.

No diguis el pa nostre de cada dia si no et preocupes pel qui et necessiten al teu voltant.

No diguis perdona les nostres culpes si guardes rancúnia als teus germans.

No diguis no ens deixis caure en la temptació si no vols transformar la teva vida.

No diguis lliura'ns del mal si no fas una opció pels més pobres.

No diguis amén si no has pres seriosament les paraules de Jesús,

per viure-les enlloc de repetir-les.

SI DIGUÈSSIM...

Si la pedra digués: "una pedra no pot construir una casa",
no hi hauria casa.

Si la gota digués: "una gota no pot formar un riu",
no hi hauria oceà.

Si la llavor digués: "una llavor no pot sembrar un camp",
no hi hauria collita.

Si tu i jo diguéssim: "un gest d'amor
no pot canviar a la humanitat",
mai hi hauria justícia,
ni pau, ni dignitat,
ni felicitat sobre la Terra.

DEDICAR TEMPS

Dedicar temps a treballar
És el preu de l'èxit.

Dedicar temps a tenir un tracte amistós
És el camí de la felicitat.

Dedicar temps a riure
És la música de l'ànima.

Dedicar temps a estimar i a ser estimat
És el privilegi dels déus.

Antiga pregària irlandesa.

PARE, AQUÍ ENS TENS.

Pare, aquí ens tens.
volem aprendre a ser com el teu Fill,
acompanyants dels infants.
Som conscients de la nostra petitesa,
dels nostres dubtes i limitacions;
per això, sentim necessitat
d'acostar-nos a Tu.
Dóna'ns el teu Esperit,
que Ell ens faci experimentar
la certesa de la teva companyia,
per tal que nosaltres poguem
acompanyar-ne d'altres,
en esperit i en veritat.
Dóna'ns el do de saber escoltar
per tal que el poguem practicar;

fes-nos atents a la teva veu,
que ens parla a través dels anhels
i els clams dels infants,
dels més necessitats,
dels qui esperen trobar un sentit a la vida.
Sigues Tu, la font de la nostra energia,
el consol en el nostre desànim,
la imaginació en el treball diari,
la il·lusió per tornar a començar.
Que anunciem la Bona Nova del teu Fill,
sense por i amb respecte;
que sapiguem acollir els infants.
Dóna'ns, per sobre de tot,
l'Esperit de comprensió i d'amor.
Per Crist, mestre i germà nostre. Amén.

JUGAR ÉS COSA SERIOSA

Un dia s'aturà a casa nostra un Sant.
La meva mare el veié al pati de casa,
tot fent capgirells per divertir els infants.
"Oh! és un Sant de veritat,
ja hi pots anar, fill meu" em va dir ella.
El Sant em posà les mans damunt les espatlles i em digué:
"I tu què penses fer, petit?"
"No ho sé pas. Què voleu que faci?"
"No, digues el que tu vols fer"
"A mi m'agrada jugar!"
"Llavors, vols jugar amb el Senyor?"
Jo no vaig saber què respondre.
I el Sant afegí:
"Fixa't, si poguessis jugar amb el Senyor,
seria la cosa més seriosa que ningú hagi fet.
Tothom el pren tan seriosament,
que el fan semblar mortalment avorrit...
Juga amb Déu, fill meu.
És el millor company de joc."

MIRA NUESTRAS MANOS

Señor, mira nuestra manos
que quieren construir una sociedad más humana
donde la vida de todos sea posible.

Mira nuestras manos,
que se unen para crear confianza y más solidaridad
allí donde los hombres trabajan juntos.

Mira nuestras manos
que quieren hacer posible un tiempo libre más creativo,
que fomente las relaciones entre los jóvenes
y nos haga crecer como personas
cada vez más cerca de Jesucristo.

Señor, estamos aquí, todos juntos,
dispuestos a abrir los ojos hacia los otros
con el deseo de hacerles llegar vuestro Espíritu;
él hará posible que nuestros pueblos y barrios,
tanto en el trabajo como en el tiempo libre,
aporten un lugar digno para el hombre, que haga posible
unas relaciones fraternales y justas entre todos.

PER CONSTRUIR LA PAU

Si gires l'esquena al germà, la hi gires a la pau,
encara no construeixes la pau.

Si respons amb violència, bufeteges la pau.

Si recules davant la dificultat, retardes la pau.

Si només la teva opinió és la vàlida, contamines la pau.

Si poses etiquetes als altres, acomiades la pau.

Si et prens per la teva imatge externa, enredes la pau.

Si vols tenir més del que necessites, et vens la pau.

Si no surts mai voluntari per a res, no parlis de pau.

Si fa temps que no has fet silenci, no esperis la pau.

Si no estimes, no demanis la pau.

Si et refies que te la portin, desenganya't de la pau.

Quan prens responsabilitats que ningú no vol, desvetlles la pau.

Quan lluites per la justícia, fas trobadissa la pau.

Quan no critiques per darrere, fas obra de pau.

Quan saps obrir-te als altres, fas créixer la pau.

Quan t'interesses pels problemes del món, fas pujar el valor de la pau.

Quan dediques temps a fer un servei, ets llevat de pau.

Quan tornes bé per mal, ets apòstol de la pau.

Quan no tens por de la veritat, ets profeta de la pau.

Quan, per damunt de tot, l'altre és persona, dignifiques la pau.

Quan comparteixes els teus béns, fas creïble la pau.

Quan engresques l'altre a viure, escampes la pau pel món.

Quan estimis com Crist estima, en tu floreix la pau.

Només quan estiguis cansat de buscar-la, la Pau et vindrà a trobar.

PREN-TE TEMPS

Pren-te temps per fer alegres als altres,
és la joia de l'home.
Pren-te temps per comprendre,
és la font de la fraternitat.
Pren-te temps per escoltar,
aprendràs dels altres.
Pren-te temps descansar,
és una ajuda pel cos i l'ànima.
Pren-te temps per fer excursions,
és la joia del conèixer.
Pren-te temps per expressar-te,
és una veu per als altres.
Pren-te temps per ajudar als altres,
és la font de la convivència.
Pren-te temps per l'art,
és donar vida a les coses.

Pren-te temps per parlar,
és la manera d'entendre's.
Pren-te temps per somiar,
és la ruta de la fantasia.
Pren-te temps per caminar,
estimaràs la natura.
Pren-te temps per cantar,
és la font de l'alegria.
Pren-te temps per créixer
arribaràs a ser persona.
Pren-te temps per a construir,
serà un profit pels altres.
Pren-te temps per donar gràcies a
Déu,
s'ho mereix.

JESÚS EM REPTA

M'esforço i Ell em diu: perdona!
Tinc pors i Ell em diu: Ànim!
Dubto i Ell em diu: confia!
Em sento angoixat i Ell em diu: tranquil!
Prefereixo anar a la meua i Ell em diu: vine i segueix-me!
Em planifico la vida i Ell em diu: allibera't!
Busco béns materials i Ell em diu: desprèn-te'n!
Cerco seguretats i Ell em diu: sigues lliure!
Vull "viure" i Ell em diu: dona la vida!
Em considero una bona persona i Ell em diu: no n'hi ha prou!
Vull dominar i Ell em diu: serveix!
Voldria manar i Ell em diu: obeeix!
Vull comprendre i Ell em diu: creu!
Vull coses clares i Ell em parla en paràboles.
Vull poesia i Ell em parla de realitats.
Vull tranquil·litat i Ell em qüestiona.
Vull violència i Ell em parla de pau.
Vull ser el més gran i Ell em diu: fes-te com un infant!
Vull amagar-me i Ell em diu: sigues llum!
Cerco els primers seients i Ell em diu: asseu-te al darrers llocs!
Voldria que reconeguessin el meu mèrit i Ell em diu: prega d'amagat
No! No entenc a Jesús. Em provoca, em confon, em capgira.
Igual que tants d'altres dels seus deixebles,
jo també voldria trobar un altre mestre,
que fos més clar i que m'exigís menys.
Però em passa com a Pere:
no conec ningú, que com Ell,
tingui PARAULES DE VIDA ETERNA.